

SOGA

**LOGENYTT FRA
LOGE NR. 82 VESTERVEG**

Nr. 125 * 44. årgang * Påsken 2018

Br. Overmester har ordet

Vi er kommet så langt at den- ne saga er den siste av denne terminen. Selv om vi skriver tidlig mars så er påska så tidlig at vi har kun påskemøtet igjen på programmet før påska. Som vi vet er tidspunktet for påska bestemt av denne regelen: Første påskedag er første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn – dagen på våren da dag og natt er like lange.

Det var ikke helt planlagt å gå inn som overmester i logen men jeg har en følelse av at jeg og kollegiet har kommet ned på beina, dog ikke uten noen riper i lakken. At det har gått bra en ikke minst takket være dyktige folk i embeds-posisjonene. Det er bare å takke for god støtte. Loge har vært heldige å få 5 nye medlemmer i høstsemesteret. Det har ført til at vi har opprett- holdt medlemstallet. Det skal vi være glade for og det bør inspire til økt innsats i arbeidet med å skaffe flere gjester til vennemøtene som vi skal holde både i vår og til høsten. Brødre, brett opp ermene gå ut og finn nye mulige logemedlemmer. Det er særlig viktig å rekruttere nye medlemmer. Det sees sær- lig i den krevende jobben i å finne villige og tilgjengelige embedsmenn. Vi må lykkes i det arbeidet for at vår loge skal ha resurser som trengs i drifta av logen.

Men, det var påska det gjaldt. Den er den viktigste kristne høgtida vi feirer her i landet, men høgtida har mer og mer endret seg til å bli en ferie uten de store kristne/religiøse ritualer som preget påska for en tid siden. Hyttetur og godterier er viktigere enn religiøse tradi- sjoner og av en eller annen grunn er kriminallitteratur blitt en vanlig følgesvenn til hytta. Jeg lurar på hva som er forbin- delsen, påske og krim, men samme hva, krimmen følger

med i påska i større og større grad sammen med sjokolade og marsipan.

De fleste tenker på påsken som tvers igjennom en institu- sjon av kristne helligdager. Det er delvis sant, men påsken er også noe mer og er også et ri- tuale som ble feiret lenge før romerne invaderte hele «verden». Påsken er en arv fra den gamle isrealittiske kulturen fra før-Kristi tid. Disse skikkene har blitt plukket opp og tatt med inn i kristendommen. Der har ritualene blitt endret og tilpas- set kristendommen.

Ettersom de tidligste kristne var jøder, er det naturlig at pås- ketradisjonene har fulgt med over i kristendommen og har utviklet seg slik som vi kjenner dem. Derfor feirer vi påske som en variant av det gamle jødiske rituallet. De gamle jødene holdt påskemåltid hvert år etter ut- vandringen fra Egypt som et minne om slavetiden i Egypt. Kristendommens påske er et farvel til det å bare å leve på denne jord. De kristne ønsker et evig liv. Derfor står Jesus opp etter gravlegging drar til him- melen.

De første kristne feiret pås- ken som en påminnelse av den siste nattverden. Det var et ritu- elt fellesmåltid. Den kristne

skjærtorsdagen feires som min- net av det siste aftensmåltidet, og det er en del av den jødiske påsken. I den kristne kirken fo- regår ikke måltidet i hjemmet, men som en del av en gudstje- neste.

Påsken i førkristid ble holdt som private måltid. Hele hus- standen deltok. Den foregikk etter mørkets frambrudd innen- for hjemmets vegger. Måltidet besto av stekt kjøtt fra en geit eller en sau. Påskegeita var nok mer vanlig enn lammet.

I oldtiden spiste man lite kjøtt. Normalt ble kjøttet kokt, for å bevare så mange kalorier som mulig. Påskemåltidet var et unntak.

Dette var alvorlig måltid som markerte den siste natten i Egypt, da Jahve drepte de førs- tefødte barna i byen. Lamme- blod ble smurt på dørene for å vise hvor det bodde israelitter slik at barna deres skulle bli spart.

Selv om den kristne påsken er en avledning av den jødiske, er det sannsynlig at røttene når enda lenger tilbake.

Det seine kveldsmåltidet in- nomhus, er et ritual som finnes i religioner rundt-om, et slags basisritual. Utvandringen fra Egypt ga det et nytt innhold.

Samme hvilken påsketradi- sjon du bekjenner deg til, håper jeg at alle får feire på den måten som gir den største gleden for den enkelte. Til de som skal ut i terrenget, naturen eller på veie- ne, ta deg fram på en måte som er trygt for deg selv og dine følgere.

Riktig god og trygg påske til alle brødrene i Loge Vesterveg med familie og velkommen til- bake til logen etter en velfor- tjent ferie.

Beste påskehilsener i Venn- skap, Kjærlighet og Sannhet

Odd D. Karlsen OM.

Logens kollegium i 2017-2019, nå endelig i livkjole. Det har tatt litt tid å få tatt dette bildet, av diverse årsaker. Noen er på reise i embeds medfør, mens andre tar en lengre ferie fordi alder og økonomi gjør dette mulig. Hvordan man vil bruke sin fritid er en helt personlig affære, som vi bør være glade for alle sammen. Men det kan altså føre til at det kan bli litt vanskelig å få tatt et bilde, der alle er til stede. Men her har vi det altså.

Foran: Fung. Eks Overmester Arvid Brevik, Overmester Odd Dagfinn Karlsen, Undermester Svein Rune Tenfjord.

Bak: Storrepresentant Knut Rogne, Sekretær Roe Mathias Holen, Skattmester Svein Inge Alnes, Seremonimester Håkon-Jarle Østraat.

Årsmøte 9. april i Sirius Møre

9. april, en dato som sitter dypt i det norske folk, er det årsmøte i Sirius Møre og styreleder Jarle Remø har sendt innkalling til møtet, med følgende tilleggstekst:

Til representantene i Sirius Møre.

Vi har enda en gang lagt bak oss et godt, innholdsrikt og vellykket år ved kreftavdelingen på Åse Sjukehus.

På vegne av styret i Sirius Møre vil jeg takke alle søstre og brødre som har stilt opp og deltatt med vaffelsteikingen, og takke for den store arbeidsinnsatsen dere har utført ved Kreftavdelingen.

Etter alle positive tilbakemeldinger vi har fått fra pasienter og pårørende, er jeg sikker på at vi fortsatt er på riktig kurs, når det gjelder Sirius Møre.

21. april begynner vi på det 14. året ved kreftavdelingen, så

tiden går fort, ja alt for fort. Jeg håper på et godt fremmøte til Årsmøtet og ønsker tilbakemelding om hvem som kommer.

Mvh.

JarleRemø

Påskebetraktninger fra br. Kapellan

Vi er nå kommet til mars måned. Den første vårmåned. Vinteren er på hell. Lysere dager er i vente. Vi begynner så smått å planlegge for sommerseongen. Snekka skal kanskje ha seg litt pussing. Bobilen skal også ettersees etter en vinterdvale. Eller hytta skal spa's frem fra snøen og gjøres klar til påskeinnrykket av den nærmeste familien.

For så kommer påsken. Den viktigste høytiden i kirkeåret både for den katolske, den ortodokse og de protestantiske kirken. Vi som begynner å få noen år på oss, kjenner nok litt til historien og hvorfor vi egentlig feirer påske. Fra palmesøndag til 2. påskedag. Fra Jesus inntog i Jerusalem på Palmesøndag, Jesu siste måltid sammen med disiplene på skjærtorsdag, til korsfestelsen og død langfredag. Til påskeaften, kvelden før påskedag, våkenatten fra lørdag kveld til søndag morgen, og oppstandelsen 1. påskedag. Påskemorgens gudstjeneste er fortsatt de store kirkenes påskefeiring. I mange land er dette en stor høytidsdag, en rød dag på kalenderen. I Belgia er hverken skjærtorsdag, langfredag eller 2. påskedag noen «fridag». Ingen rød dag på kalenderen i det landet. Påsken viderefører også rituelle tradisjoner fra romersk feiring av våren med fokus på ny vekstperiode – og nytt liv. Dette temaet fant gjenklang i det kristne påskebudskapet om Jesu død og oppstandelse.

I norsk litteratur er påsken kjent som vårhalvårets lengste offentlige ferie, og den markerer skillet mellom vinter og vår i store deler av landet. Påsken er i allmennkulturen ofte assosiert med hytteferie og skitur, påskekrim, og med mange kulturtilbud i byene. Vi har også erfart at gudstjenester oftere blir gjennomført på fjellet i en noe for-

enklet form, nettopp der mye folk er samlet. Dette for at en skal få med seg litt av påskebudskapet, og hvorfor vi egentlig feirer disse «fridagene». Hva religionsundervisningen i barne- og ungdomsskolen som dag består av, vet jeg ikke, men den er nok kanskje ikke så fremtredende som i den tiden vi vokste opp i. Vi visste kanskje ikke at det fantes andre religioner? Blant allmennkulturens påkesymboler er det påskelilje og andre gule blomster, gule kyllinger, egg og gåsunger, det vil si rakler på seljekvister, som springer ut. Og typisk påskemat er lam.

Jeg minnes selv veldig godt en påske på Lesjaskog sammen med familie og venner. Vi barna fikk for første gang se snødekte vidder så langt øye kunne se. På Mølmen hotell likte vi barn oss særdeles godt. Oppe på fjellet var det et fantastisk landskap, noe forskjellig fra det vi var vant med i Ålesund. En annen påske bodde familien i anleggsbrakker oppe i Herdalen mellom Stranda og Hellesylt. Vi fikk benyttet disse, da tunellarbeiderne hadde sin velfortjene-

te påskeferie. Vi var heldig med været. Mange fine turer rundt omkring, og vi unge hadde stor plass å boltre oss på i «hytta» med diverse spill og leker. Og mye lek og moro i snøen. Minnene vil være der for alltid.

Når vi begynte å gå på skolen, kom også «kravet» om å lære seg salmevers, helst utenatt. Ingen nåde. Når påsken nærmet seg, var det også å lære seg noen av de kjente salmeversene som vi forbinder med påskehøytiden. «Påskemorgen» av Grundtvig, eller var det «Jesus, som iblant oss står» av Johan Nordahl Brun. Eller kanskje «Deg være ære» av Edmond L. Budry. Høres den kjent ut? I salmeboka er det utrolig mange salmer som beskriver påskehøytiden på en billedlig måte. Kanskje kan det være en liten utfordring til brødrene om et besøk i kirken en av påskedagene. Det gir ro og ettertanke i en heller travel påske. Og utrolig mye fin musikk.

Jeg ønsker alle brødre med familie en god og minnerik påskehøytid. For dere som ferdes i fjellet. Ikke gå i rasutsatte områder, ta ingen sjanser, og glem ikke «Kvikklunchen» og appelsinen når dere raster. Varm kakao er heller ikke å fornekte, hverken for store eller små.

Jeg vil avslutte disse betraktningene med første vers av salmen «Påskemorgen slukker sorgen» av Grundtvig (totalt 6 vers.).

*Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid;
Den har oss givet lyset og livet,
lyset og livet i dagning blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.*

Br. Helge Stavik Haaseth,
kapellan

Historien bak navnet Vesterveg

EksOM Johan Ratvik tar oss her med på en rundtur som forteller om hvordan vår loge så dagens lys og historien bak navnet Vesterveg.

Ålesund Broderforening, IOOF, kom i gang i desember 1971 med sikte på å stifte en loge nr. 3 i Ålesund. Blant de mange oppgaver, som i løpet av et års tid skulle finne sin løsning før instituering av ny loge i Ålesund, var navnet på logen.

Navnsetting er ikke alltid så lett uansett hva det gjelder, og i dette tilfelle var også forslagene mange. Vår nestor innen Odd Fellow i Ålesund den gang, bror Lars Hansen, sa under en samtale at den nye logen i navnespørsmålet burde følge i sporene til våre to eldre loger i Ålesund, Rangvald Mørejarl og Gange-Rolv, i fastsettelsen av navn og hente navn fra vårt lands historie, og da helst lokalt.

Navnespørsmålet var en del av agendaen på mange møter, og mange forslag ble diskutert. En løsning måtte vi finne, et navn skulle "barnet" ha, og vi hadde heller ikke skrinlagt intensjonene om å følge navnetradisjonene innen Odd Fellow i Ålesund.

I 1967 holdt Sverre Steen fjorten foredrag fra Norsk Historie i NRK i nært samarbeid med programsekretær Hartvig Kiran og foredragene kom senere ut i bokform. Det var den boka jeg hentet fram fra bokhylla i Ratvika i håp om at en der kunne finne ideer til navn for den nye logen. Professor Steen innleder sin foredragsserie om den første mann som for 8-10000 år siden kom til de kyster som senere skulle bli kalt NORGE. Den 18.juli 1872 ble det feiret 1000

års jubileum for slaget i Hafs-fjord og Norges samling til ett rike. Uten å fordype meg alt for mye i professor Steens interessante historiske beretninger, så forteller han om en velstående mann fra Hålogaland, Ottar, som bodde i Malangen, og som oppholdt seg hos Englands konge Alfred Den Store en tid etter 880. Han fortalte kongen om sitt land, og kongen lot skrive det som Ottar berettet. Nordmennenes land var meget langt og smalt fortalte Ottar. Bredest østover og langt og smalt nordover.

Fra Ottars hjemsted i Hålogaland kunne han seile til Skiringssal(i Vestfold) på en måned, når han ankret opp om natten og hadde god bær om dagen. Hele tiden seilte han langs med landet, om styrbord hadde han Irland og øyene mellom Irland(Skottland) og Britania, om babord er hele veien "NORDVEG NORGE" sier Ottar. Dette er kort fortalt slik det er nedtegnet i de kongelige analer hos Alfred Den Store.

Europa brakte nordmennene i kontakt med kristendommen, "Bevar oss O GUD fra normannernes raseri" bad prestene i Vestens kirker. De bad i sin nød og dessverre ofte forgjeves. Vikingene plyndret og skjendte kloster og kirker, ranet og voldtok. Men etter hvert endret vikingene sin adferd og opptreden til mer ordnede forhold og oppga plyndring mot avgift, da de i 900-årene slo seg ned for godt på fremmed jord, og ikke lenger nøyde seg med sesongherjinger. De norske vikingene søkte oftest til eldre kulturland, der alle folk var kristne. De bygde opp riker både i England, Irland og Nord Frankrike, og kontakten med de kristne ble

mer intim. Det førte til at nordboerne i "VESTERVEG" i stor utstrekning lot seg døpe.

Her bruker professor Steen VESTERVEG som egennavn for første gang i sine 14 historiske kåserier i NRK, og det var her jeg fant ideen til vår LOGES navn og fremmet forslag om det. Vårt lands historie i gammel og ny tid har kulturelt og næringsmessig sett vært slik på grunn av vår geografiske beliggenhet med en lang kyst og store havområder mot vest. Vi har vært et folk i Vesterveg. Noen er alltid underveis og noen setter nye grenser for menneskelig utfoldelse og utfordringer i veien mot vest.

Professor Steen gav boken tittelen "Langsamt ble landet vårt eget". En strofe han lånte fra Nordahl Griegs dikt: 17. mai 1940.

*Langsamt ble landet vårt eget,
med grøde av hav og jord,
og slitet skapte en ømhet,
en svakhet for liv som gror.*

VESTERVEG, vår Loges navn, symboliserer at vi alltid er underveis i arbeid på oss selv i det godes teneste, og vårt ODD Fellow fyrtårn viser veg.

"Vi stakk ut kursen på vårt draft og sigla ut med viljekraft mot nye framtids våra; Med røynsle frå vår fedrearv, såg vi gamlelandet kvarv og leit på styreåra".

Gjer mot andre det du vil at dei skal gjera mot deg, då vert det lett å bygge ei Vennskapsbru i Vesterveg, der brødre vandrar trygge: I KJÆRLEIK- som er størst av alt, for KJÆRLEIKEN er livets salt - og styrker oss i trua - på SANNING, som er djup og dyr i Vesterveg på "eventyr" og losjevakt på brua.

Et eksempel til etterfølgelse

Da bror Peter Ivar Eidsvik fylte 70 år, inviterte han, sammen med sin frue, Sigrid, til sommerfest i sin villa i Eidsvika i Ålesund. Br. Ivar er medlem av Odd Fellow Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl og i innbydelsen stod det å lese at *"Skuffer og skap er fulle og jeg trenger ingen ting! I stedet for gaver ville det glede meg mye om du heller gir et bidrag til den nye redningsskøyta Odd Fellow III. Bidraget kan settes inn på min gavekonto i Sparebanken Møre"*.

Da vi gjestene ankom var partyteltet satt opp og alt lagt vel til rette for en hyggelig sommerfest i juli-kvelden. Huset ligger vakker til i Eidsvika, og fru Sigrid og br. Perter Ivar tok imot oss i hagen og sørget for at vi alle fikk noe sprudlende i glasset. Alt var lagt til rette for en koselig kveld.

Det ble en stor dag med god mat og drikke, fine taler og mange gjester og festen varte ut i de små timer.

Vi ble altså bedt om å ikke komme med gaver, heller en gave til Landssaken. Og det kom inn mange gaver til br. Peter Ivars gavekonto, noe som førte til at han alene tilførte Landssaken den nette sum av

20.000 kroner! Vi er mange godt voksne brødre og søstre i Ordenen og daglig fyller medlemmer over hele landet runde år. Antakelig er det med de aller fleste av oss, mer enn nok av ting i skuffer og skap. Vi har alt vi trenger og det kan rett og slett være vanskelig å finne på en passende gave til en som en vet har alt. Derfor var teksten i innbydelse en ren befrielse.

Til brødre og søstre rundt om i hele Norge burde dette være et eksempel til etterfølgelse.

Det er br. Olav Sætre, Eks Overmester i Loge nr. 7, Ragnvald Mørejarl, som forteller denne historien til De Tre Søylar og vi formidler ideen videre i Soga.

Hvorfor håndhilse?

Når jeg kom inn i OF-Ordene så hilste vi selvfølgelig på hverandre når vi kom til logen, eller for den del når vi møttes utenfor logen, men håndhilste gjorde vi heller sjelden.

Så var det en av våre egne, EOM Johan Ratvik, for øvrig vår første OM, som hadde gått tilbake i etiketten, mange år tilbake. Da oppdaget han at vi hadde mistet en god skikk, nemlig å håndhilse. Dette forsøkte han stadig å få til å bli en naturlig del for alle oss i loge Vesterveg. Når han kom til et logemøte gikk han alltid rundt og håndhilste på alle. «Ja nå kommer br Ratvik. Da er det bare å reise seg og hilse», ble det sagt.

I dag faller dette ganske naturlig for de fleste av oss, og jeg har oppfattet at alle byens loger gjør det samme. Takk salige br Ratvik.

Men hvorfor denne skikken, og hva ligger egentlig i bunnen for denne form for etikette. Jeg mener at alt slikt har en bakom liggende og dypere mening, tolkning eller forståelse. Derfor har jeg sett litt på det som ligger i bunnen, og da finner vi alltid noe.

Det er jo slik at alle kulturer, folkeslag og stammer har svært forskjellige måter å hilse på, men alle hilser for å vise sin vennlighet, hilser for å vise sitt vennlige sinn. Noen gnurer nesetippene mot hverandre, noen klemmer og kysser på kinnet, først det høyre så det venstre og så det høyre igjen. Japanerne holder egne håndflater sammen og bukker i 45° vinkel.

Så hva er da grunnen til at vi strekker ut en åpen hånd?

Jo, «Den gyllne leveregel» bør være grunn nok.

Hvorfor tar den andre imot den åpne hånden?

Jo, som et omvendt fortegn: Slik du ønsker å være mot meg, slik vil og jeg være mot deg, det blir da svaret.

Vi husker alle fortolkningen av den åpne hånden i vårt logetegn..... I det ligger der en annen god grunn for å by frem en åpen hånd.

Håndtrykket slik vi kjenner og benytter det har tradisjoner tusener av år tilbake.

En åpen hånd er også et tegn på vennskap og respekt.

Vår kjære lokale lyriker og poet Arnold Eidslott har skrevet om håndtrykket:

HÅNDRYKKET.

*Gå sakte menneske
Søk en høyere gjerning
Trykk den lidendes hånd
Han som står rådløs ved veikryssene -
Din bror
Håndtrykk lønnes ikke med kongens
mynt min venn
For håndtrykk lønner seg selv
Det er fødsel at to hender møtes
Den høyere gjerning fødes
Gå sakte og let etter de rådløse hender
Hvert håndtrykk føder en stjerne.*

Vi kan uten videre slå fast at et håndtrykk er et sterkt symbol.

Hvorfor hilser vi med høyre hånd, ikke den venstre?

I vikingetiden, ja og før den tid, var høyrehånden for sverdet, spydet eller lanssen. Når høyre hånden i stedet for å gripe sverdet ble strekt frem til hilsen, altså «en åpen hånd uten skjulte våpen», var det et tegn på et fredelig og vennskapelig ærend.

Men opp i dette kjære bror må jeg som en digresjon nevne at sverdet også kan ha andre forkledninger. F.eks. sies det at «tungen kan være et tveegget sverd».

Alle typer sverd i bruk skaper avstand og grobunn for konflikt.

Skal vi skape fred og samhold må vi først vise vår åpne hand, rede til et ærlig hånd-

trykk. Det kommer ingen ting ut av en lukket hånd, eller en knyttet neve.

Våre åpne hender kan stå som et symbol på en åpen holdning og innstilling til hverandre, og til andre som krysser våre spor.

Haldor Skar har sagt at: Det som gjør deg annerledes er mer spennende enn det som gjør deg lik. Alle de som likner på meg eller deg er det enkelt å trives med, og ingen utfordring å være sammen med. Det trengs ingen broer mellom samstemte mennesker.

Men vi trenger også motpoler. De som utfordrer seg og stiller spørsmål. Uten denne gode spenningen blir vi fattigere, og skal vi snakke om toleranse så for det ingen mening uten at våre motpoler kommer nær oss og rører ved oss og vårt.

De menneskelige broene trengs når folk er forskjellige. Når du vil ta den andres ståsted, og invitere den andre over til ditt ståsted. Se alt fra den andre siden av broen. Kanskje var vi bare ulik i måten å tenke på, men mente og ønsket det samme?

Broer forener dersom vi bruker dem, og da får vår toleranse en mening!

Altså. Et varmt håndtrykk, den intime kroppskontakten, det kan også bli et brohode mennesker imellom. Derfor min venn, håndtrykket kan da lett få den betydning slik Arnold Eidslott har sett det og sagt det, at da fødes det en stjerne.

Det er derfor jeg håndhilser med deg!

EOM Arvid B Brevik

In memoriam

Jeg møtte Odd Birger første gang i 1976 da jeg var ansatt som adjutant ved Sunnmøre Sivilforsvarskrets og han ble utskrevet til tjeneste i Sivilforsvaret. Han ble etter kort tid beful og fra 2004 leder for Sivilforsvarets Fredsinnsatsgruppe i Ålesund. Han styrte sitt mannskap på en utmerket måte ved flere leiteaksjoner og når brannvesenet hadde behov for forsterkninger. Ved rasulykka i Fjelltunvegen i 2008 snudde han døgnnet slik at han klarte å skjøtte sitt daglige arbeid samt lede innsatspersonellet både på dag/kveld og til tider natt. Han var leder for Fredsinnsatsgruppen frem til i 2017 og en av få som har hatt over 40 år aktiv tjeneste i Sivilforsvaret.

Sivilforsvaret hadde tidligere Kommandoplass inne i Aksla og der ble de fleste møter for beful og mannskap avholdt. Odd

Birger og jeg sto ofte etter at møtene var avsluttet ved inngangsporten til byparken, øverst i Rådstugata og pratet om dagsaktuelle ting. Det var også der jeg fikk han "på troa" til å bli medlem i Loge Vesterveg selv om Odd Fellow ikke var helt fremmed for ham da faren var medlem av Ordenen i mange år.

Odd Birger ble opptatt i Loge Vesterveg i mars 1994 og høsten samme år var det han som foreslo at vi skulle bli medlemmer av Ålesund Odd Fellowkor. Etter et kort møte i øvingslokalene på Meieriet med korets daværende dirigent Kjell Kipperberg, startet Odd Birger som 2. tenor og jeg som 1. bass.

I tillegg til embeder i Loge Vesterveg var han styremedlem i Odd Fellowkoret og de siste årene var han en del av valgkomiteen som sørget for

kontinuitet i styret og komiteer i koret. Odd Birger fulgte anmodningen fra br.UM "Møt så ofte du kan" og seinest på julemøtet i 2016 fikk han heder fra OM og blomster for 100 % fremmøte det året.

Det skulle ikke gå mer enn 11 måneder fra han fikk stilt diagnosen på St. Olav til han måtte gi tapt for sykdommen. Behandlinga på kreftavdelingen på Åse ga oppturer og nedturer og seinest i slutten av oktober viste prøver at det var grunn til optimisme, men så kom tilbakeslaget i desember.

Ved Odd Birgers bortgang har vi mistet en kjær loge- og sangerbror som vi fikk dele tirsdag- og torsdagskveldene med i nesten i 24 år.

Br. Hugo Stenseth

**Minneord ved brodermåltidet torsdag
den 01. mars 2018.**

Nå opplever vi det igjen i vår krets.
I dag morges døde vår bror Odd Birger
Nålsund.

Når jeg skreiv disse refleksjonene tidligere i dag måtte jeg tenke på de siste setningene i boken «Kilden» av Gabriel Scott: *Et menneske blir født inn i verden, en ånd daler ned på jorden, den virvler en støvsky opp omkring seg, tar støvet på og sleper det rundt omkring. Når dens tid her nede er omme legger den støvet av og vender tilbake til den eviges favn.*

Bror Odd Birger Nålsund står fortsatt så levende for meg.

Bror Odd Birger var en av disse som så meg rett inn i øynene med et smilende ansikt når han tok meg i handa. Det gjorde han også når jeg sist besøkte han hjemme tirsdag den 5. februar, selv om helsetilstanden var mildest talt elendig.

Han snakket «uten innpakning» om «elefanten i rommet».

Vi trenger mye mer til å leve for enn å leve av, var hans hilsen når jeg gikk. Livet lar seg ikke kjøpe, livet er og blir en gave for intet.

I årenes løp har jeg møtt mange mennesker med forskjellig bakgrunn og i forskjellige livssituasjoner. De har alle lært meg noe, og jeg har uhemmet forsøkt å stjele fra alle de kloke tankene disse menneskene har tenkt.

Bror Odd Birger Nålsund var en av disse. Han var ingen kopi, ingen er en kopi.

Eg sørger fordi eg har elska, seier skalden Skeie.

Eg gret fordi eg saknar. Eg må betale kjærleikens pris.

Snart skal vi møte frem for å vise bror Odd Birger Nålsund den siste ære, og medfølelse med hans nære familie.

Der vil vi i et vakuum av sorg få høre historia om Odd Birger bli fortalt, ei historie han selv har levd.

Då er det også bra at slike stunder også kan ta farge av slik han var, han som gikk men etterlot spora etter seg.

Vi sier kondolerer, og kan gå hjem hver til vårt.

Der blir andre den dagen som går hjem til rommet Odd Birger hadde fylt med stemma si, latteren, koppen han drakk av, jakka i gangen, lukta i kleskapet hans, maten han la i fryseren, papiret med handskrifta hans.

Odd Birger skal ikke tilbake dit.

Døra etter han skal lukkes, men lar det seg gjøre?

I vår Orden har vi noe som sier «omsorg for etterlatte».

Det er noe vi har forplikt oss på når hverdagen kommer.

La oss fortsatt leve som vi lærer.

I dag skal vi først og fremst kjenne på takknemligheten for å ha fått levd i samtid med vår bror Odd Birger Nålsund, og hatt nettopp han som en av våre medvandrere.

Vi reiser oss i stillhet og ærer vår avdøde bror sitt gode minne.

Fred være med bror Odd Birger Nålsund sitt minne.

EOM Arvid B Brevik

LOGENS LOGGBOK

Referat fra våre møter

Oppslutning om julemøtet

At det er så fullt i forværelset er en sjelden opplevelse. Som alle vet så skal det være stille i forværelset, men hvem husker på det når en møter brødre en ikke har sett på ei stund? Men det er likevel god orden i rekkene når vi blir ledet inn i salen. Hyggelig å observere at det også er en del hvite krager å se.

Møte 14.12.17

Det er svært sjelden en ser et så velfyllt forværelse som ved årets julemøte. 65 påmeldte til mat er sjelden vare i våre dager. En kunne selvsagt ønske . . . osv. Realiteten er at dette er årets best besøkte møte, uansett!

En kan gjerne spørre hva

som er så spesielt, alle vet jo hvordan dette møtet alltid foregår, fra vi kommer inn i garderoben og henger av oss yttertøy, til vi er der igjen, for å gå hjem. Alt det som skjer imellom er også kjent, så hva er det da som gjør julemøtet så spesielt? Kan det være at vi liker det tradisjonelle?

Men, uansett, brødrene stil-

ler opp på julemøtet. Praten går og en treffer igjen brødre en ikke har sett på ei stund. Noen er hjemme i jula til fordel for en tilværelse på sydlige breddegrader. Men julemøtet må de altså ha med seg.

Etter møtet i Logesalen kom vi inn i Krystallsalen og fant våre plasser rundt et veldekket bord. Odd Fellowkoret stod på sine

Odd Fellowkoret fullførte løpet også denne gangen. Hele 7 opptredener har koret gjennomført i løpet av de siste 14 dagene, så koret gjør en hederlig innsats. Noe som er ekstra fint er at korets medlemmer også deltar i julemøtene i salen i alle logemøtene, noe som fyller godt opp og gir ekstra kraft i sangen.

Br. OM overrakte logens gave til koret og formann Per-Helge Henningsen takket, samtidig som han ønsket loge Vestervegs medlemmer God Jul.

benker og "nynnet oss til bords".

Koret sang fire julesanger og ble takket for dette både med applaus og overrekking av en sjekk, et nødvendig tilskudd til korets drift.

Så var det mat. Hurtig servert av våre damer som stiller opp, år etter år og sørget for at "guttene" får både mat og drikke. Og det smakte, alt sammen.

Praten rundt bordet, spora-

UM Svein Rune Tennfjord ledet som vanlig bordsetet, som forløp både verdig og fint, selv om Br. UM her ser noe medtatt ut. . .

diske latterbrøl og ellers god stemning skapte et koselig bordsete.

Så var det taler og overrekkelser av ymse slag. Blomster for beste fremmøte, årets Vesterveger, takk for maten før Jus-si Bjørling, til dempet belysning, lot oss høre "O Helganatt", ennå en gang.

Vi ruslet så ut av Krystallsalen og Jule-Soga ble delt ut. Vi fikk oss et kakestykke og en kopp kaffe og kanskje en "lille en" for å avrunde det hele.

Takk for et vel gjennomført og koselig julemøte!

Br. Arne Nes, referent

Br OM overrakte blomster til "blomsterbarna" Arne Nes og Hermod Jørgensen som har deltatt i flest av logens møter i det forløpne år.

Br. Organist, Kjell Harsvik ble utnevnt til Årets Vesterveger da Storrepresentant Knut Rogne delte ut Logens Ærespris for 2017.

Br. Organist gjør en stor innsats i våre møter. Han deltar med musikk ved alle anledninger og på alle møter. Br. Kjell har "slitt orgelkrakken" i snart 20 år og kan ikke unnværes. Våre møter ville bli vesentlig fattigere uten levende musikk. Flere loger må ty til CD-plater utgitt av Storlogen, for å lage musikalske innslag ved flere seremonier. Vi har br. Kjell, som stadig tryller frem vakre toner når noe eller noen skal feires i Logesalen. Alltid smilende og opplagt er han på plass timer før møtet og spiller gjennom det han skal foredra med under møtet. Å være vel forberedt er viktig for ham, da har han det også trivelig. Vi, som bare hører på, har mye å takke for. Br. Kjell er en ren gave til oss alle.

Under prisutdelingen reiste alle brødrene seg og gav stående applaus for denne populære logebroren. Sogas redaksjon slutter seg selvsagt til applausen.

Bror Robert Hurlen ønsket god jul fra klubben i Gran Canaria som feirer 20 års-jubileum. Samtidig benyttet han anledningen til å ønske brødre som besøker Gran Canaria hjertelig velkommen til møter i klubben.

Br. Johan Dolmen takket for maten på en måte som bare han kan! Stor jubel i salen.

De gir seg aldri! År etter år er de på plass og dekker bord og serverer oss sultne ulver. De rene garantister for et vellykket julemøte.

Under julemøtet i Televerket var det en tidligere kollega av br. Roe som hadde forfattet følgende tankeverker.

Eldrebolgen

De fleste av oss er kommet til sjels år og alder. Men selv om vi er både 60, 70 og kanskje også 80 så er det bare et tall. Inni oss er vi like unge alle sammen.

Eldrebolgen er over oss og vi har ikke finfølelse nok til å forlate denne jammerdal før vi nærmer oss 100.

Min fantasi tar noen ganger helt av – vi vet jo hvordan situasjonen er på sykehjem i dag, og selv om vi i Ålesund har flere bra sykehjem er tankene der.

Jeg ser meg selv liggende der svak og avkreftet i en sykeseng. På nattbordet står en monitor med taster som lyder:

Hvordan har vi det i dag da, fru Nilsen?

Trenger du medisiner tast 1

Er du tørst tast 2

Er du sulten tast 3

Skal du på toalettet tast 4

Jeg taster inn 4 med skjelvende hånd.

Svaret kommer; *det er for øyeblikket stor trafikk på avdelingen. På grunn av innsparinger har vi kun 2 pleiere på avdelingen hvor det nå er 40 pasienter.*

Du står som nr. 16, men du rykker stadig fremover i køen. Vennligst vent.

Ventemusikken er «Deilig er jorden»

Ja, ja det er jo i desember og snart jul, musikken stopper og stemmen bryter inn igjen, *du er nå nr. 13, og rykker stadig fremover i køen. Vennligst vent, og så «Deilig er jorden»* igjen.

En vakker sang, men det hjelper så lite. Etter en time er det for sent. Hvilken tast skal jeg trykke på for å bli vasket og få skiftet nytt sengetøy?

Det vet jeg ikke, men jeg rykker jo stadig frem i køen! «Deilig er jorden».

Møte 25.11.18 – Thomas Wildey

Etter en stilig innmarsj til toner fra en godt opplagt serveringskomite, fant vi våre plasser rundt de runde bord. Br. UM ønsket velkommen og torsdagsvisa runget gjennom salen. En flott opptakt til et godt brodermåltid, bestående av flere sorter brød og et nensomt utvalg av ingredienser til å dandere brødmaten med. Det var "husmannskost" på menyen.

Alt smakte og praten gikk på velsmurte hengsler.

Br. UM leste bursdagslista, som hadde hatt en liten ferie, men nå skulle komme til heder og verdighet igjen. Brikken fortalte at det blir Stockholmstur, vi er mange nok til å få grupperabatt, men der er ennå plass til flere. Utenrikskomiteen regner med at det blir en forholdsvis rimelig tur, med et fint opplegg på andre siden av Kjølen. Det er bare å glede seg!

Så var det populærposten Brødrenes 5 minutter. Dette har blitt et høydepunkt på ettermøtene, fordi flere brødre har opplevd ting i livet som vi andre aldri har hørt om før. For br. Helge Haaseths del ble det en virkelig omskiftende reise gjennom livet, fra barndom på Fjelltun med tilliggende herligheter som virkeområde til ei ungdomstid der han med vekslende hell satte ideen med å sykle jorda rundt, "andre vegen", hadde gjort helt spesielle erfaringer, da sykkelen ble stjålet i Moskva!

Men han kom videre. Han fortalte om utdanning, forskjellige jobber, med tilhørende morsomme episoder, til sin forkjærlighet for jernbaner, noe han sammen med en del kamerater lever ut når de jobber med modelljernbane i lokalene de har fått i Devoldfabrikken i Langevåg. Der har de åpent hver lørdag fra 12 til 16.

Br. Helge er en glimrende forteller og hans tilmålte 5 minutter ble for trangt, men ingen reiste seg og gikk. Jeg sier, på vegne av brødrene, tusen takk, dette var virkelig artig.

Br. Gunnar Hessen takket for maten etter at han hadde fortalt en artig historie som ikke kan gjengis her, den måtte høres!

Brødrene ruslet, fornøyde hjem sånn i 22-tida.

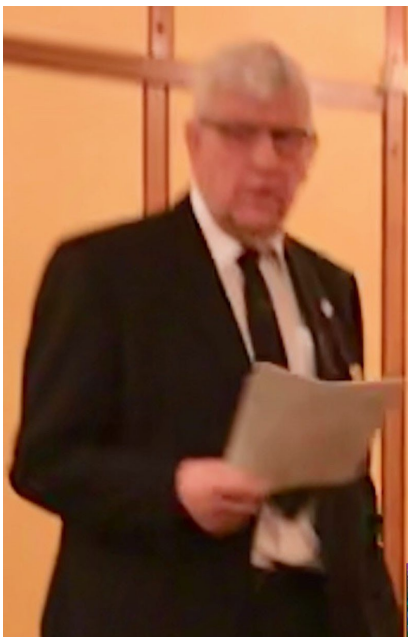
Br. Arne Nes, referent.

PS. Går det an å få til et lyd-anlegg også i småsalen, slik at alle får like stort utbytte av innleggene i brødrenes 5 minutter? Jeg bare spør, for det er ingen tvil om behovet.

Referat møte 01.02.2018

Ettermøtet denne første torsdagen i februar ble unnagjort i rekordtempo. Servitørene hadde gjort gode forberedelser, og talene var uvanlig korte og konsise. Den vidunderlige fiskesuppa vi skulle få servert ved middagsmåltidet, hadde blitt tilberedt dagen i forveien av bror Erling Helseth, godt hjulpet av en annen bror.

Til og med informasjonen om vårturen til Stockholm hadde blitt unnagjort av bror Ingebrikt Holst-Dyrnes i kaffesalongen før dørene hadde blitt åpnet. Dette må da vitne om stor effektivitet! Kveldens trekkplaster, Sjur Brande, fra Pensjonistuniversitetet (PU) i Ålesund ventet i kulissene og stod parat til å kåsere straks etter middagen. Alt gikk liksom på skinner!

UM Svein Rune Tennfjord ønsket oss alle velkommen og passet på at alle tre versene av Torsdagsvisa ble behørlig avsunget. Vi hadde nesten ikke fått satt oss ned, før kveldens servitører kom bærende inn med varme suppetallerkener og dertil oppskåret brød. Både fiskesuppens duft og smak framkalte de flotteste superlativer, og superkokken, bror Erling, kunne absolutt puste lettet ut når han bivånte den gode mot-

tagelsen hans kokkekunst hadde fått. Alle fikk spise seg mette denne kvelden, for her stod det igjen litervis av den velsmakende suppen da alle var vel forsynte.

Bror Arne Åsen hadde fått gleden av å få takke for maten, noe han gjorde på en mesterlig måte. Så nå vet vi langt mer om opprinnelsen til ordet suppe, for vår gode bror Arne hadde tydelig vis forberedt seg godt med å google både det ene og det andre, ikke minst et par gode vitser som fikk i gang gapskratten rundt bordene. Selvfølgelig glemte han heller ikke å takke kokkene og servitørene for vel utført arbeid.

Ordet ble så gitt til kveldens gjest, Sjur Brande, som snilt hadde sagt ja til å besøke oss i loge Vesterveg og fortelle om det såkalte Pensjonistuniversitetet.

Han startet med å sammenligne sin organisasjon med Odd Fellow eller Oath Fellow som han mente kunne være opprinnelsen til navnet på vår broderklubb. Han kunne se flere ulikheter enn likheter mellom disse to, men begge handlet om å bygge sosiale nettverk. Mens Odd Fellow legger stor vekt på utadrettet virksomhet, kan en kanskje si at PU arbeider for å gi pensjonister mulighet til å ta styring over eget liv og stimulere til egenaktivitet og livslang læring. PU har hatt et nært samarbeid med Folkeuniversitetet og Friundervisningen i Ålesund, spesielt i forbindelse med stiftingen den 19. februar 1991. Det er folk i den såkalte 3. alder (60-80 år) som kan få medlemskap, og medlemmene er i dag fordelt på 19 grupper hver med sin gruppekontakt som leder læringsarbeidet i gruppa. Eksempler på tema som blir tatt opp er data, digital foto, litteratur, kunst, samfunn og spansk. Det er heldigvis ingen eksamen, men det blir satt av mye tid til samtaler, kameratlæring, kaffe- og svelekos og forelesninger og

tematurer til steder i Norge eller utlandet. Dette senioruniversitetet driver billig og er ikke avhengig av økonomiske bidrag fra verken kommune eller stat. Ved utgangen av 2017 hadde PU Ålesund 340 medlemmer der 60% var kvinner og 40% menn. Snittalderen lå på 76 år. De samarbeider med NTNU Ålesund, Spjelkavik Omsorgssenter, Aspøy seniorsenter, Frivilligsentralen og Ålesund bibliotek om bruk av lokaler til studiearbeid og foredrag. De tar gjerne imot nye medlemmer og på deres nettside på webadressen www.puiaa.no (eller epost post@puiaa.no) er det mulig å komme i kontakt for mer informasjon.

Til slutt fortalte han om et prosjekt som heter De Eldres Boligspareklubb (DES), som er en frivillig, ikke-kommersiell forening som har til formål å samle eldre i hensiktsmessige bofelleskap der en prioriterer trygghet, tilhørighet og kvalitet. Interesserte kan lese mer om dette på nettsiden over.

Sjur Brande gjorde en fin figur som den erfarne foreleser han er og fortjente både applausen og den fluide gaven han ble overreket av vår undermester etter sin hyggelige seanse på vårt ettermøte.

Litt snakkis ble det så til slutt før vi la på dør hjemover etter en helt grei logeaften.

Referent: br. Alfred Husteli

25 års veteranjuvel til br. Per

Møtereferat 11.01.18

Årets første møte i Odd Fellow Loge nr. 82 Vesterveg ble en høytidelig hyllest til vår kjære bror Per Magnus Sletfjerding som fikk tildelt sin velfortjente 25 års veteranjuvel. Den vakre stjerneformete juvelen prydet gallakjolen til vår lune og godslige veteranbror da han på elegant vis entret scenen og kunne sette seg ved Overmesters runde bord. De trettiseks andre festkleddede brødrene inntok bordsetet vel vitende om at dette skulle bli et herlig måltid og mange prangende taler til ære for kveldens hovedperson.

Vi ble ønsket velkommen til ettermøtet av UM som gratulerte veteranen på vegne av oss alle. Torsdagsvisa med det passende tredjeverset ble avsunget med kraft og trykk til alles tilfredshet. På programbladet kunne vi lese at kveldens middag skulle bestå av lammesteik med friske grønnsaker, men det kom raskt en kontramelding om at det hadde oppstått en beklagelig feil. Kveldens middagsmeny var nemlig avkokt laks med tilbehør, og det ble selvsagt godtatt uten noen protester. Faktisk kunne en observere at den falt i særdeles god smak rundt bordene.

Etter hvert som middagstallerkene begynte å tømmes, reiste bror UM seg og fortalte om sitt gode vennskap med jubilanten gjennom alle disse tjuefem årene og om hans bakgrunn i yrkeslivet i både Møre Data og Ekornes fabrikker. Brødrene i Loge Vesterveg har hatt god nytte av hans ferdigheter og kunnskap innenfor databehandling.

Så ville bror OM ta over stafettspinnen som taler. Han roste bror Per Magnus og tok en gjennomgang på alle de verv han

hadde hatt i loge og leir gjennom disse tjuefem årene, blant annet som skattmester og arkivar. Han hadde også gjort mye godt arbeid sammen med bror Terje Vestad i Soga-redaksjonen, der han hadde sin faste spalte som han kalte Primstaven. Bror OM nevnte også at bror Per Magnus i den siste tiden har slitt med helseplager som har medført at han ikke har kunnet være så aktiv i logen som tidligere. Han håpet at han ville friske til og delta mer, for han hadde vært savnet i logen. Til slutt gratulerte han nok en gang og takket for hans store

innsats gjennom tjuefem år i Loge Vesterveg.

Bror Eks OM Arvid Brevik hadde fått i oppgave, på vegne av Leiren, å gratulere og takke for vel utført arbeid. Som et synlig bevis på den gode innsatsen bror Per Magnus hadde lagt ned i Leiren, fikk han overrakt ei flaske rødvin, visst nok av finere kvalitet. Bror Arvid la ikke skjul på at han satte stor pris på vår nyutnevnte veteran og kunne tenke seg å bære ham på kongestol opp alle trappene til sjette etasje hvis det kunne føre til at han møtte oftere på tors-

dagsmøtene. Ja, ja! Men, la han til, vi skal ikke forringe helsa di med å måtte være i logen!

Til slutt var det jubilaranten selv som ville si noen ord. Han var takknemlig for alle fine ord han hadde fått. Og glad for at bror Rolf Saure fra loge Friaren hadde tatt turen for å vise ham ære og anerkjennelse. Han, sammen med fadder bror Arne Seljeflot, hadde klart å overtale ham til å begynne i logen i 1993. Han undret seg også over å ha fått denne veteranjuvelen samme året som han skal feire sin 80-årsdag. Han tok seg også tid til å mimre om de mange fine varturene de hadde vært med på og det gode samholdet brødrene i loge Vesterveg alltid har hatt. Turen til Bud kunne han aldri glemme der han sammen med brødrene Johan, Per og Terje hadde opprettet "Ristorant Vesterveg" i ei løe ut mot havet. En tur til Stockholm i en dobbeltdekker (buss) med 80 passasjerer hadde også satt varige spor i bror Per Magnus sitt minne. Mange fantastiske opplevelser og godt kameratskap hadde han fått gjennom disse årene,

Kakene gjennomgikk en rask forvandling etter hvert som flokken forsynte seg.

og han angret ikke på at han begynte på denne lange reisen, og ennå er ikke reisen slutt. Etter talen fikk jubilaranten en lang og varm applaus som sikkert gjorde kvelden fullkommen.

Som seg hør og bør ble det takket for maten på beste vis. En liten stund etterpå tuslet

brøreflokken ut i kaffesalongen til jubilarantens påspanderte kremkaker og en kaffekopp. Vår jubilarantbror kunne ikke skjule at han hadde kost seg denne spesielle logekvelden sammen med oss. Og det hadde så visst vi også!

Bror Alfred Husteli, referent

Koret fyller 80 år i år!

Aalesund Odd Fellowkor fyller 80 år i år og markerer dette med en mimrekveld i Krystallsalen lørdag 27. oktober.

Korets musikkutvalg og styre vil plukke sammen en del gode gamle svisker fra de mange opptredener, revyer og andre oppsetninger koret har stått for gjennom sitt 80-årige virke.

Det blir litt av hvert, men en må begrense seg, det er vanskelig å velge bort ting en setter særlig pris på, uten at programmet blir for langt.

Vi tar sikte på vel en times program slik at en etterpå kan hygge seg med god mat og drikke, krydret med musikalske innslag utover kvelden. En hel-

aften med korsang, mimring, allsang og kanskje noen rytmiske bevegelser til toner fra korets eminente husorkester om en føler for det.

80 år er lang tid og repertoaret har vekslet gjennom tidene, fra enkle sanger til større oppsetninger med orkester og flere solister, og det blir hyggelige tilbakeblikk på disse blomstringstider for koret, ikke minst under Kjell Kipperbergs dyktige ledelse.

Nå er det slik i denne verden, at når et kor fyller 80 så henger det gjerne med noen sangere som selv er blitt 80, uten at de derved var med å stifte koret! Det skulle bare

mangle! Men det forteller litt om yteevnen, at den også endrer seg med årene. Derfor vil en legge opp til et utvalg sanger som ligger slik at korets medlemmer også henger med!

Men vi er ikke altfor høytidelige, vi skal gjøre så godt vi kan, selv om sangergleden av og til kan overstige sangerevnen, så tror vi at vi skal få til et godt program slik at vårt solide publikum vil få et par-tre koselige timer denne lørdagskvelden.

Når den tid kommer, så meld dere på og ta gjerne med noen venner, det bare øker hyggen.

Mer info kommer senere.

Møte 08.02.2018

Etter at vi hadde plassert oss og hver og en hadde funnet sin plass, klar til å synge torsdags-visa, bad Fung EOM Arvid Brevik om ordet. Han ville si noen ord om håndtrykket. Og han holdt en liten tale om hvordan EOM Johan Ratvik gjennomførte skikken med å håndhilse på hver bror når en kommer til møtet. En åpen hånd, uten skjulte våpen. En fin skikk som også de andre logene etter hvert har kopiert. Br. Arvid takket så for seg, han skulle dra direkte på hytta.

Så var det torsdagsvise og mat, god hjemmebakst med pålegg av ymse slag, med andre ord noe for enhver smak.

Storrepresentant Knut Rogne redegjorde kort for stillingen i Landssaken. Her vil det komme et skriv før neste møte, så følg med, følg med!

Br. Harald Hasåsmyr fikk ordet etter at maten var fortært og

kombinerte en takk for matentale med å si noen ord om seg selv. Brødrenes 5 minutter er blitt en stadig mer populær post på ettermøtet og her fikk altså en ny bror anledningen til å gjøre seg kjent overfor resten av brødrene. En flott programpost som bare må fortsette. Br. Hasåsmyr har opplevd mye i et langt liv og jeg skal ikke forsøke å gjengi historien. Men la meg bare si til alle som lurte på hva han har stelt med, møt opp sjøl og hør fortellingen.

Ved 22-tida rusla vi hjem, etter et godt møte, til tross for et program i logesalen med regnskap og budsjett, noe som aldri fører til det helt store fremmøtet. Men br. Arne Hagens innlegg om et dramatisk forlis under krigen, gav også innemøtet et innhold som var vel verd å bli med på.

Br. Arne Nes, referent

Br. Harald Hasåsmyr er en god forteller og han gav oss et godt innblikk i en mangslungen karriere, for flere firmaer, til han siste åra endte som sjef for Cubus i Ålesund.

Et par-tre skiver med godt pålegg er så absolutt å foretrekke framfor varm mat, sent på kvelden. På enklere møter, uten galla, så må dette være den beste måten å avvike et godt brodermåltid på. Ingen grunn til å ligge våken og vri seg i senga fordi en har spist for tung mat en sen kveldstime. All honnør til serveringsgjengen, som legger forholdene godt til rette for et vellykket måltid!

Storrepresentant Knut Rogne orienterte om landssaken og planene som Nevnd for Logens Styrkelse og Ekspansjon har for å fylle den tilmålte kvote.

Br. UM med sine kumpaner for kvelden, klare til innsats. Br. Arnfinn sitter klar til å avlevere tonefølge til torsdagsvisa.

Møtereferat 15.02.2018

Privatkomiteen så ut til å ha gjort en utmerket jobb med å forberede denne kveldens ettermøte. De sirkelrunde bordene lyste opp med sine hvite duker. Kopper, fat og bestikk var lagt ut etter alle kunstens regler. For oss heldige var det bare å bli geleidet inn i den røde salongen til klingende musikk og sangtrall som minnet oss om den fortryllende byen vår.

Stolene rundt de veldige, runde bord ble raskt fylt opp av stramme herrer i svart som virket å være helt klare for å ha hyggestund sammen. Undermester tok raskt kommandoen og veiledet oss elegant gjennom programmet for aftenen. Menyen bestod av ferdigsmurte smørbrød lastet med rikelig både av reker og røykelaks. For den nette sum av hundre kroner kunne vi faktisk få et av hver sort pluss så mye kaffe vi kunne orke å drikke, og det var det ingen som klaget på. Heldigvis husket vi å dra i gang Torsdagsvisa før vi strømmet fram til

bordet der de lekke smørbrødene stod og lokket. Skulle nesten ikke tro at det ble nok til alle, men det ble det, mer enn nok selvfølgelig. Bror Erling hadde fått oppdraget med å takke for maten. Han slo raskt fast at kveldsmaten hadde smakt kjempegodt. Etterpå leverte han i kjent stil et par vitser som fikk fram smil og latter i forsamlingen.

I ren olympisk ånd var det så tid for å arrangere en forbløffende dartkonkurranse. Brødrene ble utfordret til å melde seg på konkurransen for den nette sum av hundre kroner. Pengene som kom inn skulle i sin helhet gå til landssaken. Det ble fristet med

Storrepresentant Knut Rogne orienterer om reglene.

fine premier til de som fikk høyeste poengsum. Blinkene ble satt opp mot veggene, og plater av isopor skulle hindre at det skulle bli stygge merker etter pilene som ikke traff skiven.

Mange fine premier.

Avstand til standplass ble skrittet opp til fem meter, og tre mann stilte seg opp side ved side med fem piler i klarposisjon. Hele nitten mann hadde meldt seg på, og bror Erling Helseth fikk mye å gjøre som både arrangementsjef og deltaker. Det ble vist mye god idrett, men også en del skivebom. En som knapt nok traff skiva en eneste gang skyldte på vind på standplass, men det skyldes nok heller mer litt for mye vind mellom ørene og konkurranse-nerver.

Etter en jevn og hard strid lenge, klarte br. Erling å hale seieren i land med hele 27 po-

eng. Noen mente at han hadde tjuv-trent på forhånd, men kom ingen vei med protesten. Førstepremien, som var ei flaske foredlet drue, fortjente han sannelig! Applausen stod i taket og alle var imponert av den stødige handa til br. Erling.

Denne aktiviteten ble en suksess som gjerne kan gjentas. Ikke minst for at den innbrakte den nette sum av 1900 kroner til ny redningsskøyte.

Kvelden fortsatte med å trekke vinnere blant de som hadde betalt sitt bidrag på 500 kroner til Odd Fellows landssak. Hele seks fine premier hadde br. Arne Åsen & Co fått sponset, og vinnerne la ikke skjul på at de gledet seg over å ta med seg nyttige premier hjem.

UM Svein Rune opplyste om at Loge Vesterveg nå nærmet seg det målet som var satt for innsamlingen av penger til landssaken på 87000 kroner.

Etterhvert begynte brødrene å gå hjem hver til sitt. De fleste

Brikken med ekstra snert i kastehanda.

så ut til å ha hatt en morsom og aktiv kveld. Det skader ikke at det kan være litt ekstra action av og til. Heller ikke i logen!

Referent: br. Alfred Husteli

Lett avslappet spenning . . .

Møte 01.03.2018

Dette møtet var programfestet til klubbaften, men meldingen om br. Odd Birger Naalsunds dødsfall samme morgen endret selvsagt rammen om hele møtet. Br. OM holdt et kort møte i Logesalen der han mintes br. Odd Birger i en kort minnetale, før han lukket logen.

Ettermøtet ble derfor noe annerledes enn forutsatt. Alle brødrene hadde fått meldingen om dødsfall på e-post så alle var klar over at noen klubbaften i vanlig forstand ble det ikke. Men torsken var bestilt og levert, så den måtte benyttes.

Vi gikk til bords, samtalene var lavmælte men en kunne ikke unngå å høre en og annen frydefull bemerkning når torsk, lever og rogn ble servert rykende varm på store fat. Til kokkens ære skal det sies at dette smakte helt som det skulle, helt utmerket.

Etter at bordene var ryddet gav br. UM ordet til Fung Eks Overmester Arvid Brevik som holdt en kort minnetale for br. Odd Birger Naalsund. Han bad til sist forsamlingen reise seg til en stille honnør for vår avdøde bror.

En lavmælt forsamling forlot salen og var på hjemveg ca. 21.30.

Br. Arne Nes, referent

Torsdag 15. mars

tok familie og venner et endelig farvel med br. Odd Birger Nalsund. En fullsatt Spjelkavik kirke, vakkert pyntet med blomster og mengdevis av kranser. Det var mange som ville være til stede, for å ta endelig avskjed med en avholdt og alltid engasjert person.

Organist Ola Eide spilte nydelig dempet musikk mens forsamlingen fant sine plasser i salen. Odd Fellowkoret sang to sanger, "Lova Herren mi sjel" og "My Lord, what a Mornin". Prest Kjetil Austad leste minneord og teksten på alle kranser, bærebuketter og blomsterbuket-

ter. Overmester Odd Karlsen hilste fra Logen og leste teksten på gravsløyfen. Jostein Maude sang "Det fine vi hadde saman".

Etter en verdig og vakkert gjennomført seremoni i kirken, ble kisten båret ut og forsamlingen ventet i ærbødighet foran kirken mens bilen med kisten ble kjørt bort.

Så gikk turen, i samlet flokk til urnelunden hvor man la kranser og blomster på stedet der urnen med Odd Birgers aske skal settes ned.

Alle som hadde anledning til det ble invitert til kirkekaffe i Herdhuset.

Ro stilt langsmed landet

*Ro stilt langsmed landet,
For kvelden er nær,
Den annsame dag er til ende.
Du kjem ifrå langferd,
Og no er du her,
Og strendene tykkjest deg kjende.*

*No er du på heimferd,
Det rodnar i vest,
Og byene spaknar om kvelden,
Og tindane låner
Ein kvervande rest
Av ljuset frå soleglads-elden.*

*Då skimrar ei stjerne
I drøymande sjø,
Då kviskrar ei bære mot stranda
Og voggar deg inn
Mot ei eldgamal stø
Der ætter i aldrar har landa.*

*Ro stilt langsmed landet
Med glede i sinn
Om skuggane legg seg på fjorden,
Sving opp i mot støa,
Legg årane inn,
Og så kan du takke for roren.*

Henrik Straumsheim

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Ferda Ålesund As

400 30 553
Jon Arne Torseth

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Jons Kontor

70124015

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Dyrenes Helsekost

92297545
Rolf Drønnen

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Recover Nordic AS

91388827
Olaf Fugelsø

Kjære brødre.

Vi har plass, som dere ser, til mange flere annonser.

Hvis du har et firma eller en virksomhet du har ansvar for, så kan det kanskje tenkes at en annonse i dette aldeles fortreffelige organ, kan ha positiv effekt på både omsetning og trivsel.

Tenk etter!

Br. redakteur

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Men vi har kanskje flere i våre rekker som har en stilling i sitt firma, som kan være villige til å la seg åpne på denne siden? Tenk over det og gi en positiv melding til br. Skattmester som vil ta innspillet videre.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Arne Nes

Soga-redaksjonen:

Arne Nes, redaktør og sideproduksjon. Alfred Husteli, reporter og fotograf
Trykk og ferdiggjøring, Jons Kontor

REDACTEURENS HJØRNE

Det stunder mot påske og PÅSKE-SOGA er snart ferdig fra min hånd. Den er laget med tanke på trykking for å gi brødrene noe å holde i, noe å bla' i når påska er et faktum.

Men vi vil også kunne lese PÅSKE-SOGA 2018 på nett, slik også JULE-SOGA ble tilgjengelig for de som kan hente opp en PDF.

Og det var mange, viste det seg, som satte pris på denne varianten.

Variant, ja. Hva er nå det?

Vi har vendt oss til at SOGA blir delt ut på julemøte og påskemøte i mange år nå og det tar litt tid å akseptere en PDF for en gammel bly-typograf som er opplært i faget varmsats.

For det hette faktisk varmsats den gangen jeg begynte i faget, så tidlig som i 1954. Da ble blylinjene satt og støpt ved hjelp av settemaskiner, der en flytende blanding av bly, tinn og antimon ble sprøytet inn i støpeformene og kom ut som hele linjer, glohete, men med et tydelig skriftbilde på.

Mange av dagens voksne husker omvisninger i Sunnmørsposten, der de fikk "satt navnet sitt" og fikk linja med seg hjem, så de kunne trykke navnet sitt i skolebøker og andre steder som burde merkes. De har oppbevart denne linja, som et godt minne fra en omvisning i avishuset.

Men altså, derifra begrepet varmsats.

Kaldsats er det vi fikk etterpå. Da ble linjene fotografert over på fotopapir, klipt eller skjært opp og limt sammen til sider. Det eneste varme var da et vokseapparat med spindler som en kjørte papiret gjennom så en fikk et tynt lag med voks på baksiden, slik at en kunne klebe sammen bokstavremene til hele avissider.

Arbeidskrevende, men langt raskere og renere enn prosessen med bly og blydamp.

De første sidene av Soga, som jeg var med på, ble laget ved at jeg "satte stoffet" i bly, tok avtrykk av "satsen" og klebet den opp til sider i A-5-format. Så var det kopimaskin for å printe ut Soga.

Litt artig å tenke tilbake på en dag jeg var på jobb og Per Lillevold i I&M reklamebyrå spurte om jeg kunne sette noen linjer til et blad han laget sammen med Terje Westad. Et blad de gav ut til noe de sa hette Loge Vesterveg. Jeg hadde samarbeidd med Per Lillevold ei stund, for jeg laget annonser for I&M, så han kjente meg på den måten.

Slik gikk det til at jeg laget stoff til Soga før jeg ble med i Loge Vesterveg!

Det gikk ikke lange stunda før Terje, utrettelig som alltid, begynte å overtale meg til å bli

med i Vesterveg. Men jeg var ikke særlig instilt på det da. Hadde altfor mye å gjøre. Ungdomsmusikken hadde også øvelse mandag og torsdag, Symfoniorkestret på tirsdag, så det ble komplisert å velge.

Men så gikk det som det gikk, Terje var en dyktig selger!

Nå er de borte begge to, både Per og Terje. Savnet er stort, spesielt når jeg sitter med Soga og syr sammen sidene med et verktøy, mer moderne enn de to kunne tenke seg.

Men Soga har alltid fulgt med i teknisk utvikling, selvsagt på grunn av den jobben jeg etter hvert fikk i Smp, hvor jeg ble opplæringsleder i ny teknikk for grafiske personale. Mange har tatt svennebrev etter den utdannelsen de fikk i Smp, noen jobber der fremdeles, andre jobber nå i reklame og TV og lager grafikk vi ser på skjermen hver eneste dag.

Artig og vemodig å tenke tilbake på begynnelsen. Det har vært ei rivende teknisk utvikling siden Gutenberg støpte sine første "løse typer".

ALT ER SÅ NÆR MEG

Alt er så nær meg
denne velsignede dag.
Svaberget ligger
åpent med rolige drag.
Havbrisen vugger
vennlig den duftende tang.
Alt er så nær meg
ennå en lykkelig gang.

Barndommens vekster
gror i hver fure og sprekk
med sine kjente
blide og rørende trekk.
Går her en liten
pike fremdeles hver kveld
og plukker blomster
og snakker høyt med seg selv?

Lenge var jorden
øde og himmelen tom.
Dypt i mitt hjerte
åpner seg rom etter rom.
Alt som er nær meg
gir meg et klarøyet svar.
Nå kan jeg rekke
hånden til henne jeg var.

Inger Hagerup (1905-1985)

Humlene sanker nektar og driver på hele sommeren, samtidig som de sørger for bestøvning og muligheter for nytt liv. — Jeg tror de møter så ofte de kan . . .